

درس کنترل مبتنی بر پیش بینی مدل دوره کارشناسی ارشد

رشته مهندسي مكاترونيك

عنوان

گزارش پروژه ی درس کنترل مبتنی بر پیش بینی مدل (MPC)

نگارش

عليرضا اميرى

فهرست مطالب

١	مقدمه	فصل ۱:
١	مقدمهای بر موتورهای صفحهای مبتنی بر شناوری مغناطیسی	1.1
٣	مروری بر مطالعات انجام شده	فصل ۲:
٣	مقلمه	1.7
٣	معماری دستگاههای MLPM	۲.۲
۴	۱.۲.۲ آهنرباهای متحرک و سیمپیچهای ثابت	
۵	طراحي کنترلر	٣.٢
۵	۱.۳.۲ کنترلر PID	
۶	۲.۳.۲ کنترلر مبتنی بر پیش بینی مدل MPC	
٧	۳.۳.۲ کنترلر مبتنی بر هوش مصنوعی	
٩	روش شناسی	فصل ۳:
٩	مدل سیستم	١.٣
٩	۱.۱.۳ مدل سیستم متحرک	
۱۳	۲.۱.۳ مدل سیستم ثابت	
۱۸	۳.۱.۳ پیاده سازی محاسبات ماتریس حالت	
77	Γ پیاده سازی محاسبات Γ	
۲٧	طراحي کنترلر	۲.۳
۲۸	۱.۲.۳ باسخ سیستم حلقه باز	

ب	هرست مطالب

44	۲.۲.۳ پیاده سازی کنترلر PID
٣٢	۳.۲.۳ پیاده سازی کنترلر <i>LinearMPC</i>
٣٧	
۴.	۳.۳ مقایسه نتایج
۴٧	فصل ۴: نتیجه گیری
41	۱.۴ کارهای آینده
49	فصل ۵: بحث و نتیجه گیری

فصل ۱

مقدمه

در این فصل، ابتدا مقدمهای دربارهی ساختارهای موتورهای صفحه ای مبتنی بر شناوری مغناطیسی معرفی شده و با توجه به ویژگیهای منحصربهفرد این فناوری، کاربردهای آن در سایر صنایع نیز مورد بحث قرار می گیرد.

۱.۱ مقدمهای بر موتورهای صفحهای مبتنی بر شناوری مغناطیسی

شناوری مغناطیسی به معنای اعمال نیروهای مغناطیسی به اجسام به گونهای است که این نیروها بتوانند بر نیروی جاذبه غلبه کرده و جسم را بدون تماس فیزیکی و بهصورت پایدار در هوا معلق نگه دارند. این نیرو می تواند به دو شکل جاذبه یا دافعه اعمال شود. در حالت جاذبه، نیروی مغناطیسی از بالا به جسم وارد شده و نیروی گرانش زمین را خنثی می کند، در حالی که در حالت دافعه، نیرو از پایین به جسم وارد شده و آن را به سمت بالا دفع می کند. در صورتی که جسم فقط دارای خاصیت رسانایی باشد، تنها امکان جذب شدن و جود دارد، اما اگر جسم از مواد مغناطیسی مانند آهنر باهای دائمی یا الکتریکی ساخته شود، می تواند هم جذب و هم دفع شود.

کنترل نیروهای مغناطیسی معمولاً با استفاده از آهنرباهای الکتریکی انجام می شود، به طوری که عبور جریان الکتریکی از سیمپیچها میدان مغناطیسی ایجاد کرده و تنظیم این جریانها باعث تغییر در شدت میدان و نیروی وارده به جسم می شود. از این طریق، می توان با کنترل دقیق جریان، جسم را به طور پایدار در حالت معلق نگه داشت.

در کاربردهای صنعتی، بهدلیل نیاز به بازدهی بالاتر در تبدیل انرژی مغناطیسی به نیرو، از آرایههای خاصی از

فصل ۱: مقدمه

آهنرباهای دائمی به نام آرایه هالباخ استفاده می شود. این آرایه ها به گونه ای طراحی شده اند که میدان مغناطیسی را به طور متمرکز در یک سمت تقویت کنند و در نتیجه، نیروی مغناطیسی بیشتری به جسم وارد شود. ساختارهای آرایه هالباخ یک بعدی و دو بعدی در تحقیقات پیشین به طور گسترده بررسی و استفاده شده اند.

برای پیادهسازی موفق یک سیستم شناوری مغناطیسی، عوامل متعددی باید در نظر گرفته شوند که شامل طراحی و بهینهسازی ساختار مکانیکی سیستم، پیادهسازی کنترلرهای دقیق برای تنظیم نیروهای مغناطیسی، و همچنین مدلسازی دینامیکی یا شناسایی رفتار سیستم برای کنترل بهتر آن است. این عوامل بهطور مستقیم بر کارایی و پایداری سیستم تأثیر میگذارند و باید بهدقت مورد بررسی و تنظیم قرار گیرند.

¹Halbach array

فصل ۲

مروری بر مطالعات انجام شده

۱.۲ مقدمه

در این فصل، پژوهشهای پیشین در زمینهی موتورهای صفحهای مبتنی بر شناوری مغناطیسی (MLPM) با تمرکز بر ویژگیهای اساسی آنان که به طور کلی در بخشهای زیر دستهبندی شدهاند، مورد بررسی قرار میگیرند. طراحی کنترل: معرفی روشهای کنترل کلاسیک و مدرن برای این سیستمها و چگونگی بهبود پایداری و دقت حرکت.

در بخشهای بعد، پژوهشهای انجامشده بر اساس این ویژگیها ارزیابی شده و مزایا و معایب هر روش مورد بررسی قرار میگیرد.

۲.۲ معماری دستگاههای MLPM

سیستمهای شناوری مغناطیسی به دلیل ماهیت ناپایدارشان بدون استفاده از حلقههای کنترلی نمی توانند پایداری لازم را فراهم کنند. به همین دلیل، در تمامی ساختارهای پیشنهادی، از سیمپیچهای الکتریکی برای تولید میدان مغناطیسی با شدت کنترل شده استفاده می شود. این سیمپیچها وظیفه دارند تا موقعیت جسم معلق را پایدار کرده و آن را در حالت مطلوب نگه دارند.

در طراحی موتورهای صفحهای، که از دو بخش ثابت او متحرک تشکیل شدهاند، امکان تغییر در طراحی و محل قرارگیری آهنرباهای الکتریکی و دائمی وجود دارد. نیروی مغناطیسی وارد بر بخش متحرک می تواند به به صورت جاذبهای از بالا یا دافعهای از پایین اعمال شود. با این حال، در موتورهای صفحهای به دلیل لزوم کم بودن فاصله میان سیم پیچها و اجسام معلق، اعمال نیروی جاذبهای از بالا امکان پذیر نیست. به همین دلیل، در تمامی طراحیها، نیروی مغناطیسی دافعهای از سمت پایین به بخش متحرک وارد می شود که امکان جابه جایی اجسامی که بر روی آنها قرار می گیرند را فراهم می کند.

با توجه به این موارد، طراحی های متفاوتی برای ساخت دستگاههای MLPM ارائه می شود که در ادامه بررسی یک مورد از آنان خواهیم پرداخت.

۱.۲.۲ آهنر باهای متحرک و سیمپیچهای ثابت

معماری که برای طراحی دستگاههای MLPM ارائه شده است، شامل قرار دادن سیم پیچها در بخش استاتور و استفاده از آهنرباهای دائمی در بخش متحرک میباشد. این ساختار نوین که در بسیاری از پژوهشها مورد استفاده قرار گرفته، مشکلات معماریهای پیشین مانند محدودیت جابهجایی متحرک ناشی از اتصالات فیزیکی و چالشهای خنککاری سیم پیچها را برطرف کرده و منجر به بهبود عملکرد کلی سیستم شده است.

در پژوهش [؟] استاتوری با چینش سیمپیچها مطابق با الگوی شاه ماهی ^۳ طراحی و پیاده سازی شده است. این طراحی امکان اعمال نیروی مغناطیسی به دو آهنربای دیسکی تعبیه شده در بخش متحرک را فراهم کرده است که دقتی در حدود ۱ درجه در زوایای حرکت و ۱ میلی متر در موقعیت متحرک به دست آورده است [؟]. در ادامه این پژوهش، ساختاری جدید برای بخش متحرک ارائه شده که شامل ۶ آهنربای دیسکی با چینش کروی و فواصل ثابت می باشد. این طراحی توانسته است چرخش آزادانه متحرک را حول سه محور ممکن سازد [؟]. همچنین در پژوهش [؟] نیز از این چینش سیمپیچها استفاده شده و مطابق با شبیه سازی های ارائه شده، مزیت آنان در ایجاد میدان مغناطیسی یکنواخت تر در نواحی کناری سیمپیچها نمایش داده شده است.

¹Stator ²Mover ³Herringbone pattern

٣.٢ طراحي كنترلر

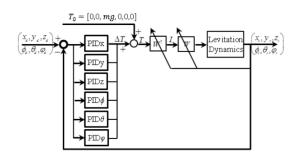
همان طور که پیش تر اشاره شد، سیستم های شناوری مغناطیسی ذاتاً ناپایدار هستند و برای دستیابی به پایداری، به کنترلری با عملکرد دقیق و خطای کم نیاز است. در پژوهشهای مختلف، از کنترلرهای گوناگونی برای این سیستم ها بهره گرفته شده است؛ از جمله کنترلرهای کلاسیک نظیر ، PID کنترلرهای مدرن مانند کنترل مبتنی بر پیش بینی مدل (MPC) و همچنین مدلهای مبتنی بر هوش مصنوعی نظیر شبکه های بازگشتی . GRU در این بخش، به بررسی این کنترلرها و مقایسه عملکرد آنها خواهیم پرداخت.

۱.۳.۲ کنترلر PID

کنترل تناسبی-انتگرالی-مشتقی (PID) به عنوان یکی از پرکاربردترین و موثرترین کنترلرهای کلاسیک در سیستمهای دینامیکی، گزینهای مناسب برای کنترل سیستمهای MLPM محسوب می شود. این کنترلر به دلیل سادگی در پیاده سازی، تنظیم دقیق و توانایی تنظیم خروجی سیستم بر اساس خطاهای ورودی، به طور گسترده در سیستمهای مختلف استفاده شده است. برای کنترل سیستمهای ،MLPM به ازای هر درجه آزادی یک کنترلر طراحی و پیاده سازی می شود تا بتواند جریان الکتریکی سیم پیچها را تنظیم کرده و میدان مغناطیسی لازم برای ایجاد و حفظ موقعیت متحرک را تأمین کند.

در پژوهشهای متعددی از کنترلر PID برای سیستمهای MLPM بهره گرفته شده است. به عنوان مثال، در [؟، ؟] از کنترلرهای PID ساده برای کنترل جریان سیمپیچها استفاده شده که وظیفه تنظیم میدان مغناطیسی و در نتیجه، کنترل موقعیت جسم متحرک را بر عهده دارند. علاوه بر این، در پژوهش [؟] ، از دو کنترلر PID در یک ساختار دوگانه استفاده شده است. کنترلر اول برای جابهجاییهای بلند و در مسافتهای طولانی به کار رفته و جریان سیمپیچهای اصلی را تنظیم میکند، در حالی که کنترلر دوم برای حرکات دقیق کوتاهبرد طراحی شده و کنترل جریان سیمپیچهای ثانویه را بر عهده دارد. این روش باعث بهینهسازی کنترل دقیق و بهبود دقت در حرکات کوتاهبرد و جابهجاییهای سریع میشود. همچنین در سیستم ،MagTable برای کنترل دقیق موقعیت موقعیت متحرک در چندین جهت فراهم شود [؟] . این نوع طراحی و استفاده از کنترلرهای PID نشان می دهد که موقعیت متحرک در چندین جهت فراهم شود [؟] . این نوع طراحی و استفاده از کنترلرهای PID نشان می دهد که علی رغم محدودیتهای موجود در کنترلرهای کلاسیک، این روش همچنان در بسیاری از سیستمهای مغناطیسی علی رغم محدودیتهای موجود در کنترلرهای کلاسیک، این روش همچنان در بسیاری از سیستمهای مغناطیسی علی رغم محدودیتهای موجود در کنترلرهای کلاسیک، این روش همچنان در بسیاری از سیستمهای مغناطیسی علی رغم محدودیتهای موجود در کنترلرهای کلاسیک، این روش همچنان در بسیاری از سیستمهای مغناطیسی

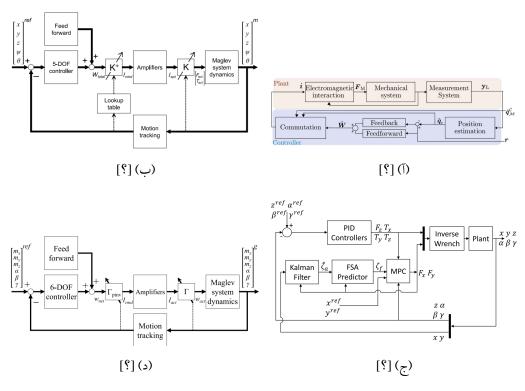
پیچیده مانند MLPM کارایی بالایی دارد.

شكل ١.٢: كنترلر PID با ۶ درجه آزادي [؟]

۲.۳.۲ کنترلر مبتنی بر پیش بینی مدل MPC

برای کنترل سیستمهای MLPM اگر مدل سیستم به روشهای تحلیلی و یا عددی به دست آمده و تخمین زده شده باشد، می توان از این مدلها برای طراحی کنترلهای پیشرفته تر با هدف پیش بینی رفتار سیستم و استفاده از آن به صورت پیش خور در حلقه ی کنترلی استفاده کرد. روشهای تخمین مدل این سیستمها در بخشهای بعد مورد بررسی قرار می گیرد. در این بخش، کنترلهای ارائه شده در پژوهشهای دیگر ارائه می شود. به دست آوردن معادلات دینامیکی سیستم و استفاده از آنها در پیش بینی روشی تحلیلی است که در [؟] استفاده شده است و مدل کنترلی متشکل از بلوکهای پس خور و پیش خور برای کنترل موقعیت آهنر با طراحی شده است. همچنین در [؟] از یک جدول جستجو برای تعیین رفتار سیستم در نقاط مختلف فضا استفاده شده است که این جدول به عنوان پیش خور به مدل کنترلی داده می شود. در ادامه ی این پژوهش، با استفاده از روشهای شناسایی سیستم، مدلی پیش خور به مدل کنترلی داده می شود. در ادامه ی این پژوهش، با استفاده از روشهای شناسایی سیستم، مدل MPC تقریبی برای رفتار سیستم در نظر گرفته شده است و با استفاده از این مدل برای پیش بینی رفتار سیستم مدل MPC پیش بین رفتار سیستم در نظر گرفته شده است و با استفاده از این مدل برای پیش بینی رفتار سیستم مدل کنتر بر ارائه ی یک مدل پیش بین، با استفاده از معادلات دینامیکی سیستم پیاده سازی شده است. پژوهش [؟] با تمرکز بر ارائه ی یک مدل پیش بین، با استفاده از معادلات دینامیکی سیستم و همچنین روش پیش بینی حالت بی تاخیر، رفتار آینده ی سیستم را محاسبه می کند.

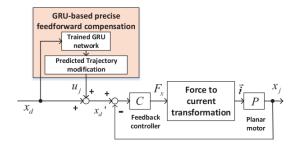

شکل ۲.۲: کنترلر MPC

۳.۳.۲ کنترلر مبتنی بر هوش مصنوعی

یکی از روشهای نوین برای پیشبینی رفتار سیستمهای پیچیده مانند ، MLPM استفاده از مدلهای هوش مصنوعی به ویژه شبکههای عصبی بازگشتی (RNN) است. این مدلها با یادگیری دینامیک سیستم و ارتباط بین ورودیها و خروجیها، می توانند به طور مؤثری رفتار سیستم را در شرایط مختلف پیشبینی کنند. در این راستا، پژوهش [؟] از یک مدل بازگشتی GRU استفاده کرده است. این مدل بر اساس دادههای جمع آوری شده از عملکرد دستگاه MLPM آموزش دیده و توانسته است با دقت بالا تغییرات دینامیکی سیستم و پاسخ آن به ورودی های گوناگون را پیشبینی کند. استفاده از GRU به دلیل توانایی آن در مدل سازی وابستگی های زمانی و در نظر گرفتن اطلاعات قبلی برای پیشبینی های دقیق تر، رویکردی مناسب در این پژوهش بوده است. (شکل ۳.۲

¹Gated Recurrent Unit

شكل ٣.٢: كنترلر پيشخور GRU [؟]

فصل ۳

روش شناسی

۱.۳ مدل سیستم

همان طور که در بخش های پیشین توضیح داده شد، ساختار سیستم MLPM از دو بخش متحرک و ثابت تشکیل می شود که بخش مترحک حاوی آرایهی هالباخ بوده و بخش ثابت، سیم پیچ ها را شامل می شود. برای مدل سازی این سیستم، لازم است در نظر داشته باشیم که هدف نهایی از طراحی این سیستم کنترل دقیق موقعیت و جهت گیری بخش متحرک است. بنابراین، از این پس منظور از Plant سیستم پیشنهاد شده، تنها بخش متحرک آن است و سیم پیچ ها به عنوان عملگر شناخته می شوند که به صورت مجزا درباره ی آن توضیح داده خواهد شد. در بخش اول از این قسمت، به توضیح مدل بخش متحرک سیستم خواهیم پرداخت.

۱.۱.۳ مدل سیستم متحرک

در این سیستم، به دلیل وجود نداشتن نیروهای اتلافی از جمله اصطکاک و با صرف نظر از مقاومت هوا، می توان سیستم را به عنوان یک جسم ساده و با در نظر گرفتن جرم و ممان های اینرسی آن مدل کرد. بنابراین، روابط دینامیکی زیر برای این سیستم برقرار خواهد بود:

$$m\ddot{P}_x = F_x, \quad m\ddot{P}_y = F_y, \quad m\ddot{P}_z = F_z$$
 (1.7)

$$I_{xx}\ddot{\alpha} = T_x, \quad I_{yy}\ddot{\beta} = T_y, \quad I_{zz}\ddot{\gamma} = T_z$$
 (7.7)

در نتیجه، با محاسبه ی ماتریس های حالت برای این سیستم به صورت زیر خواهیم داشت:

$$\dot{x} = Ax + Bu + g \tag{(Y.Y)}$$

$$y = Cx + Du \tag{f.r}$$

```
A =
                                                (۵.۳)
```

$$C = I_{YY}, \quad D = \circ_{YY \times 9}$$
 (A.Y)

پارامتر های مورد استفاده در سیستم پیشنهاد شده دارای مقادیر زیر است:

$$m = 9 / 9 \text{kg}, \quad g = 9 / \Lambda \text{Nm/s}^{\text{Y}}$$
 (9.7°)

$$I_{xx} = \circ / \circ \Delta \operatorname{9kg} \cdot \operatorname{m}^{\mathsf{T}}, \quad I_{yy} = \circ / \circ \Delta \operatorname{9kg} \cdot \operatorname{m}^{\mathsf{T}}, \quad I_{zz} = \circ / \operatorname{1kg} \cdot \operatorname{m}^{\mathsf{T}}$$
 (10.5)

۲.۱.۳ مدل سیستم ثابت

عملگر سیستم که متشکل از ۱۶ سیم پیچ که در آرایه ای ۴ در ۴ چیده شده اند می باشد، وظیفه ی اعمال نیرو و گشتاور تعیین شده توسط کنترلر را به متحرک بر عهده دارد. در صورتی که جریان الکتریکی گذرنده از هر سیم پیچ مشخص باشد، می توان نیرو و گشتاور برایند وارد بر متحرک را محاسبه کرد. البته به دلیل تعدد پارامتر ها و محدودیت های شبیه سازی، در این قسمت با استفاده از روش های تحلیلی، معادلاتی بر اساس داده های به دست آمده برای سیستم مورد نظر شناسایی شده است که در ادامه به شرح آنها خواهیم پرداخت.

۱. موقعیت سیم پیچ ها در دستگاه مختصات مرجع:

اولین مولفه ای که در این سیستم تعریف می شود، محل قرار گیری هر یک از سیم پیچ ها می باشد. در این مرحله، با در نظر گرفتن ابعاد سیم پیچ ها برابر با τ و تعداد سطر و ستون آرایه، محل قرار گیری مرکز هر یک مشخص می شود.

$$n_{\text{rows}} = \mathbf{f}, \quad n_{\text{cols}} = \mathbf{f}$$
 (11.7)

$$x_{\text{center},j} = (j - 1) \cdot \tau - \frac{(n_{\text{cols}} - 1) \cdot \tau}{7}, \quad j = 1, \dots, n_{\text{cols}}$$
 (17.7)

$$y_{\mathrm{center},i} = (i - 1) \cdot \tau - \frac{(n_{\mathrm{rows}} - 1) \cdot \tau}{7}, \quad i = 1, \dots, n_{\mathrm{rows}}$$
 (14.47)

در نهایت، موقعیت تمام سیم پیچ ها در سه راستای x و y در یک ماتریس ذخیره برای استفاده در مراحل بعد ذخیره می شود.

$$\mathbf{positions} = \begin{bmatrix} x_{\text{center},1}, y_{\text{center},1}, z_{\text{center}} \\ x_{\text{center},1}, y_{\text{center},1}, z_{\text{center}} \\ \vdots & \vdots & \vdots \\ x_{\text{center},n_{\text{cols}}}, y_{\text{center},n_{\text{rows}}}, z_{\text{center}} \end{bmatrix}$$
 (14.7)

۲. موقعیت سیم پیچ ها در دستگاه مختصات متحرک:

برای محاسبه نیرو و گشتاور، نیاز به دانستن فاصله ی دقیق سیم پیچ مورد بررسی تا موقعیت متحرک وجود دارد. بنابراین، با اندازه گیری مختصات متحرک و استفاده از موقعیت های تعیین شده هر سیم پیچ، می توان بردار فاصله این دو را در دستگاه مختصات مبدا به دست آورد.

$$\mathbf{c^m} = R egin{bmatrix} x_{
m coil} - x_m \\ y_{
m coil} - y_m \\ z_{
m coil} - z_m \end{bmatrix}$$
 (19.4)

که در آن R ماتریس دوران تبدیل مختصات متحرک به دستگاه مختصات مبدا می باشد:

$$R = R_z^T R_y^T R_x^T \tag{1V.T}$$

$$R_{x} = \begin{bmatrix} \mathbf{1} & \mathbf{0} & \mathbf{0} \\ \mathbf{0} & \cos(\alpha_{\text{rotation}}) & -\sin(\alpha_{\text{rotation}}) \\ \mathbf{0} & \sin(\alpha_{\text{rotation}}) & \cos(\alpha_{\text{rotation}}) \end{bmatrix}$$
(111.7)

$$R_{y} = \begin{bmatrix} \cos(\beta_{\text{rotation}}) & \cdot & \sin(\beta_{\text{rotation}}) \\ \cdot & \cdot & \cdot \\ -\sin(\beta_{\text{rotation}}) & \cdot & \cos(\beta_{\text{rotation}}) \end{bmatrix}$$
(19.7)

۳. محاسبه نیرو:

با در اختیار داشتن c^m ، می توان بر اساس رابطه شناسایی شده به صورت زیر نیروی برایند ناشی از جریان I محاسبه کرد.

$$F_x = K_x \cos(\eta_x) \sin(\eta_x) \tag{11.7}$$

$$F_y = K_y \sin(\eta_x) \cos(\eta_y) \tag{11.7}$$

که پارامتر های استفاده شده در این رابطه به صورت زیر است:

$$\eta_x = \frac{\pi}{\tau} \cdot c_1^m, \quad \eta_y = \frac{\pi}{\tau} \cdot c_1^m$$
 (۲۴.۳)

$$K_x = \alpha_x e^{\beta_k \cdot c_{\mathsf{r}}^m}, \quad K_y = \alpha_y e^{\beta_k \cdot c_{\mathsf{r}}^m}, \quad K_z = \alpha_z e^{\beta_k \cdot c_{\mathsf{r}}^m}$$
 (Ya.T)

۴. محاسبه گشتاور:

محاسبه ی گشتاور ناشی از هر سیم پیچ با استفاده از نیرو های محاسبه شده انجام می شود. با این تفاوت که علاوه بر آن، نیاز به محاسبه ی طول بازوی موثر نیز هست و با توجه به آنکه در این سیستم، بازوی فیزیکی وجود ندارد، لازم است طی محاسباتی این مقادیر محاسبه شوند. بنابراین خواهیم داشت:

$$r_{\text{eff},x} = c_1^m - m_1 \tan(nc_1^m + \frac{\pi}{Y})$$
 (Y9.Y)

$$r_{\text{eff},x} = c_1^m - m_{\gamma} \tan(nc_1^m + \frac{\pi}{\gamma})$$
 (YV.Y)

$$r_{\text{eff},y} = c_{\mathbf{Y}}^m - m_1 \tan(nc_1^m + \frac{\pi}{\mathbf{Y}}) \tag{YA.Y}$$

$$r_{\mathrm{eff},y} = c_{\mathbf{Y}}^m - m_{\mathbf{Y}} \tan(nc_{\mathbf{Y}}^m + \frac{\pi}{\mathbf{Y}})$$
 (Y4.Y)

$$r_{\text{eff},z} = -c_{\mathbf{r}}^{m} - \alpha_{rz} \tag{(\text{\mathbf{r}} \bullet .\text{\mathbf{r}})}$$

$$r_{\text{eff},z} = -c_{r}^{m} - \alpha_{rz} \tag{(1.7)}$$

که در آن:

$$m_1 = \alpha_{m1} \cdot c_{\mathbf{r}}^m + \beta_{m1} \tag{TT.T}$$

$$m_{\rm Y} = \alpha_{m{\rm Y}} \cdot c_{\rm Y}^m + \beta_{m{\rm Y}} \tag{\Upsilon\Upsilon.\Upsilon)}$$

و

$$n = \frac{\pi}{\tau} \tag{\ref{thm:posterior}}$$

آنگاه، مقادیر گشتاور به صورت زیر محاسبه می شوند:

$$T_x = r_{\text{eff},y} F_z - r_{\text{eff},z} F_y \tag{$\Upsilon \Delta.\Upsilon$}$$

$$T_y = -r_{\text{eff},x} F_z + r_{\text{eff},z} F_x \tag{$\Upsilon S.\Upsilon$}$$

$$T_z = r_{\text{eff},x} F_y - r_{\text{eff},y} F_x \tag{TV.T}$$

Γ ماتریس α

در نهایت، پس از محاسبه ی روابط نیرو و گشتاور، می توان آنها را در یک ماتریس با نماد Γ تعریف کرد که این ماتریس شامل تمام اطلاعات لازم برای محاسبه ی نیرو و گشتاور ناشی از گذر جریان در هر یک از سیم پیچ ها می باشد. این ماتریس به صورت زیر تعریف می شود:

$$oldsymbol{\Gamma} = egin{bmatrix} F_x \ F_y \ F_z \ T_x \ T_y \ T_z \end{bmatrix}$$
 (Take)

و با در اختیار داشتن این ماتریس، مقدار پیچش اناشی از آن از ضرب ماتریسی زیر به دست می آید.

$$w_{mnet} = [w_{m}, w_{m}, \dots, w_{mn}][I_{\text{t}}, I_{\text{t}}, \dots, I_{n}]^{T} = \Gamma(\vec{c}_{m})I, \tag{\texttt{T4.T}}$$

در صورتی که بخواهیم با در اختیار داشتن مقدار پیچش مورد نیاز، جریان های سیم پیچ ها را محاسبه کنیم، می توان از وارون ماتریس Γ استفاده کرد. اما با توجه به ابعاد نامتقارن این ماتریس و برای مصرف

Wrench\

حداقلی انرژی، برای محاسبه ی وارون از روش وارون مورس-پنروز استفاده می شود

$$I = \Gamma^T (\Gamma \Gamma^T)^{-1} w_{mnet}. \tag{$\mathfrak{F} \circ .\mathfrak{F}$)}$$

پارامتر های استفاده شده برای این سیستم در جدول زیر نمایش داده شده اند:

Value	Parameter
۰٫۰۵۰۸	au
-14/14	eta_k
٣/٩٠٢١	α_x
٣/٩٠٢١	α_y
۵٫۵۲۰۹	α_z
-°/°V10	α_m
-0/1049	$lpha_{m}$ ۲
-0/175	β_m
-0/0704	eta_{m} r
-0/0148	α_{rz}
*	$n_{ m rows}$
*	$n_{ m cols}$
0/01	dT
9,9	Mass

جدول ١٠٣: جدول پارامترها

۳.۱.۳ پیاده سازی محاسبات ماتریس حالت

برای پیاده سازی ماتریس حالت، از کد متلب زیر استفاده شده است:

```
function [xdot, y] = System SS Model(u, x)
% Parameters
m = 6.6;
                   % Mass (kg)
g = 9.81;
                   % Gravitational acceleration (m/s^2)
% Moment of Inertia
Ixx = 0.059;
                   % Moment of inertia around x-axis
Iyy = 0.059;
                   % Moment of inertia around y-axis
Izz = 0.12;
                   % Moment of inertia around z-axis
% State vector x = [Px, Vx, Py, Vy, Pz, Vz, , _x, , _y, , _z]
% Input vector u = [Fx, Fy, Fz, Tx, Ty, Tz]
% State-Space Matrix (continuous time)
A = zeros(12, 12);
% Position-velocity couplings
A(1,2) = 1; % Px dot = Vx
A(3,4) = 1; % Py dot = Vy
A(5,6) = 1; \% Pz dot = Vz
A(7,8) = 1; \% dot = _x
A(9,10) = 1; \% dot = _y
A(11,12) = 1;\% dot = _z
% Input Matrix (continuous time)
B = zeros(12, 6);
```

```
% Force to acceleration conversion
_{\text{vv}} B(2,1) = 1/m; % Fx -> ax
B(4,2) = 1/m; % Fy -> ay
_{\text{rq}} B(6,3) = 1/m; % Fz -> az
_{\mbox{\tiny f-}} % Torque to angular acceleration conversion
B(8,4) = 1/Ixx; % Tx -> ddot
_{rr} B(10,5) = 1/Iyy; % Ty -> ddot
PT B(12,6) = 1/Izz; \% Tz \rightarrow ddot
% Gravitational effect (constant acceleration in z direction)
rg gravity = zeros(12,1);
rv gravity(6) = -g; % Acceleration in z direction
" % State derivative (continuous time)
  xdot = A * x + B * u + gravity;
 % Output equation (we'll output all states)
y = x;
  end
```

برای اعتبارسنجی سیستم ارائه شده در این بخش، با اعمال ورودی صفر به سیستم، رفتار آن را مشاهده می کنیم. انتظار می رود تا جسم مطابق روابط سقوط آزاد، در راستای Z پایین برود. همچنین، مقادیر محاسبه شده برای سرعت و موقعیت جسم در این راستا طبق روابط زیر به دست می آیند و انتظار می رود تا در پاسخ سیستم نیزز مشاهده شود.

$$P_z(t) = P_{z \cdot t} + V_{z \cdot t} - \frac{1}{7}gt^{7}$$
 (*1.5)

با در نظر گرفتن سرعت و موقعیت اولیه ی صفر خواهیم داشت:

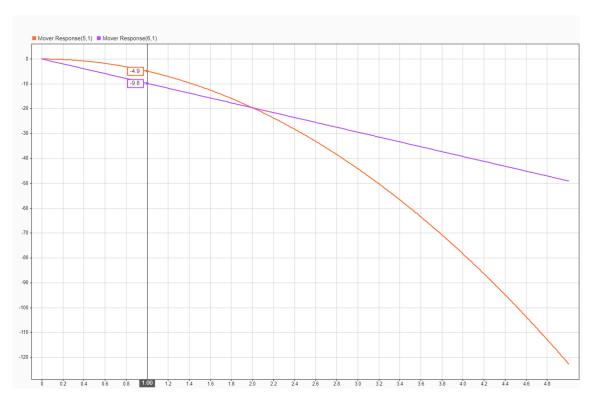
$$P_z(1) = -\frac{1}{7}(9/\Lambda 1)(1)^7 = -4/9 \circ \Delta m$$
 (47.47)

همچنین در محاسبات سرعت خواهیم داشت:

$$V_z(t) = V_{z \circ} - gt \tag{fr.r}$$

$$V_z(1) = -(9/\Lambda 1)(1) = -9/\Lambda 1 \text{m/s}$$
 (*f.t')

با بررسی شبیه سازی پاسخ سیستم خواهیم داشت:

شكل ۱.۳: اعتبارسنجي مدل سيستم متحرك

Γ پیاده سازی محاسبات + ۴.۱.۳

برای اجرای محاسبات توضیح داده شده در بخش قبل، با استفاده از کد متلب زیر، تابعی برای محاسبه ی ماتریس Γ ایجاد می شود:

```
% Define symbolic variables
syms Cxm Cym Czm tau beta k alpha x alpha y alpha z pi
syms x_m y_m z_m alpha_rotation_m beta_rotation_m

→ gamma_rotation_m % Added rotation angles

syms alpha_m1 alpha_m2 beta_m1 beta_m2 alpha_rz
% Step 1: Generate fixed positions of coils in global
\hookrightarrow coordinates
tau = sym('tau');
n_rows = 4;
n cols = 4;
positions = sym(zeros(n rows * n cols, 3));
row idx = 0;
for i = 1:n rows
for j = 1:n_{cols}
row_idx = row_idx + 1;
x_{center} = (j - 1) * tau - ((n_{cols} - 1) * tau / 2);
y_center = (i - 1) * tau - ((n_rows - 1) * tau / 2);
z_center = 0;
positions(row_idx, :) = [x_center, y_center, z_center];
```

```
end
           end
           positions_func = matlabFunction(positions, 'File',
               'generateCoilPositions1', ...
           'Vars', tau);
۲۵
           \% Step 2: Define rotation matrices
           Rx = [1, 0, 0;
           0, cos(alpha_rotation_m), -sin(alpha_rotation_m);
           0, sin(alpha_rotation_m), cos(alpha_rotation_m)];
           Ry = [cos(beta_rotation_m), 0, sin(beta_rotation_m);
           0, 1, 0;
           -sin(beta_rotation_m), 0, cos(beta_rotation_m)];
           Rz = [cos(gamma rotation m), -sin(gamma rotation m), 0;
           sin(gamma_rotation_m), cos(gamma_rotation_m), 0;
           0, 0, 1];
           % Calculate complete rotation matrix (transpose of RxRyRz)
           R = transpose(Rz) * transpose(Ry) * transpose(Rx);
           % Calculate Gamma matrix with force and torque
           num_coils = size(positions, 1);
```

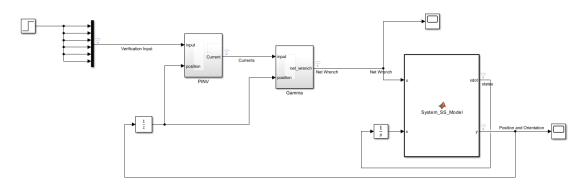
```
Gamma = sym(zeros(6, num_coils));
           n = pi / tau;
           for i = 1:num_coils
           % Coil position in global coordinates
           coil pos g = positions(i, :);
           % Calculate position difference and apply rotation
           pos_diff = [coil_pos_g(1) - x_m;
           coil_pos_g(2) - y_m;
           coil_pos_g(3) - z_m];
           % Apply rotation matrix to get cm
           cm = R * pos_diff;
           % Calculate eta_x and eta_y for this coil
۵٩
           eta x = pi * cm(1) / tau;
           eta_y = pi * cm(2) / tau;
           % Calculate Kx, Ky, and Kz for this coil
           Kx = alpha_x * exp(beta_k * cm(3));
           Ky = alpha_y * exp(beta_k * cm(3));
           Kz = alpha z * exp(beta k * cm(3));
           % Calculate force terms
```

```
Fx_term = Kx * cos(eta_x) * sin(eta_y);
           Fy_term = Ky * sin(eta_x) * cos(eta_y);
           Fz_term = Kz * sin(eta_x) * sin(eta_y);
           % Calculate m1 and m2
           m1 = alpha m1 * cm(3) + beta m1;
           m2 = alpha m2 * cm(3) + beta m2;
٧۵
           % Calculate effective radius terms
           r_eff_x1 = cm(1) - m1 * tan(n * cm(1) + pi/2);
٧٨
           r_eff_x2 = cm(1) - m2 * tan(n * cm(1) + pi/2);
           r_eff_y1 = cm(2) - m1 * tan(n * cm(1) + pi/2);
           r_eff_y2 = cm(2) - m2 * tan(n * cm(1) + pi/2);
           r_eff_z1 = -cm(3) - alpha_rz;
۸۲
           r_eff_z2 = -cm(3) - alpha_rz;
           % Calculate torque terms
           T_x_{erm} = r_{eff_y1} * Fz_{term} - r_{eff_z1} * Fy_{term};
           T_y_term = -r_eff_x1 * Fz_term + r_eff_z2 * Fx_term;
           T_z_term = r_eff_x2 * Fy_term - r_eff_y2 * Fx_term;
۸٩
           % Combine force and torque terms in gamma_i
           gamma_i = [Fx_term; Fy_term; Fz_term; T_x_term; T_y_term;
            → T z term];
```

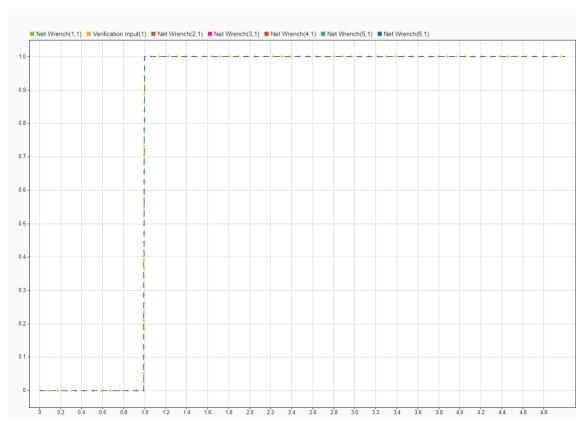
97

فصل ٣: روش شناسي فصل ٣.

برای اعتبار سنجی سیستم در این بخش با در نظر گرفتن ماتریس های گاما و وارون آن، انتظار آن می رود که ورودی های وارد شده به ماتریس وارون گاما که در سیستم عملیاتی توسط کنترلر تولید می شوند، پس از خروج از ماتریس گاما دقیقا مقادیری برابر با ورودی داشته باشند. با بررسی این مورد در سیستم زیر خواهیم داشت:

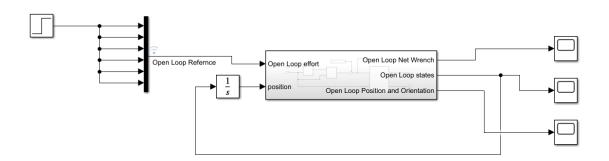
شكل ٢.٣: دياگرام سيستم اعتبارسنجي سيم پيچ ها

شكل ٣.٣: اعتبار سنجى سيستم سيم پيچ ها

۲.۳ طراحی کنترلر

با مشخص شدن مدل سیستم، می توان آن را در محیط سیمولینک پیاده سازی کرد. برای این منظور، با قرار دادن بلوک های مناسب و اتصال آنها، این سیستم به صورت زیر مشخص می شود.

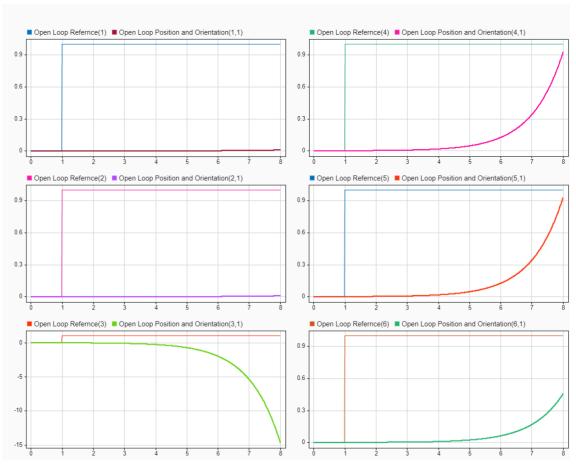
شکل ۴.۳: مدل سیستم

همانطور که در این تصویر نمایش داده شده است، زیر سیستم های مربوط به متحرک، محاسبه ی ماتریس گاما و وارون آن و معادلات دینامیکی متحرک سیستم طراحی شده اند. علاوه بر این، شایان ذکر است که با در نظر گرفتن نیروی گرانش وارد بر متحرک، مقدار این نیرو به صورت اغتشاش و مجزا از ساختار کنترلی طبق رابطه ی زیر محاسبه شده و در راستای محور Z به سیستم وارد شده است.

در ادامه ی این فصل، به بررسی پاسخ های این سیستم و طراحی کنترلر های مناسب برای آن خواهیم پرداخت.

۱.۲.۳ پاسخ سیستم حلقه باز

با اعمال ورودی پله واحد برای موقعیت ها و جهت گیری ها، پاسخ سیستم به صورت زیر به دست می آید:

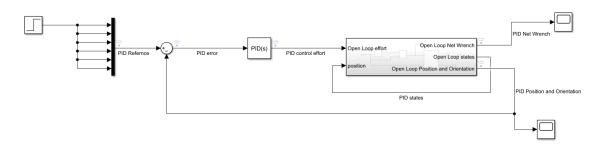
شكل ۵.۳: پاسخ حلقه باز سيستم

مشاهده می شود که در کنترل موقعیت و جهتگیری، سیستم به صورت ذاتی پایدار نیست و نیاز به پیاده سازی کنترلر دارد. علاوه بر این، خصوصا در راستای محور Z برای جلوگیری از فرو افتادن متحرک، نیاز به کنترل بیشتری است. بنابراین، در گام بعد یک کنترلر PID برای این سیستم طراحی می شود و پاسخ آن بررسی می شود.

۲.۲.۳ پیاده سازی کنترلر PID

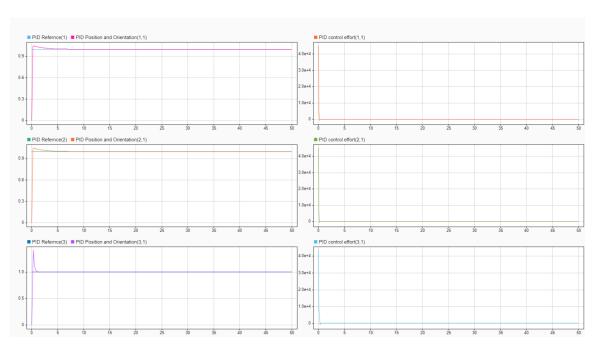
با تشکیل حلقه ی فیدبک و قرار دادن کنترلر PID در سیستم، ساختار آن به صورت زیر تشکیل می شود.

<u>صل ۳: روش شناسی</u>

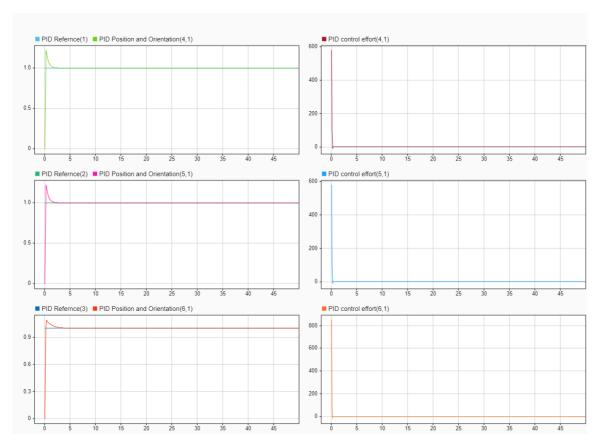
شكل ۶.۳: دياگرام سيستم با كنترلر PID

با تنظیم ضرایب PID چند متغیره برای هر معیار، در نهایت پاسخ پله ی سیستم در کنار تلاش کنترلی آن به صورت زیر به دست می آید:

شكل ٧.٣: پاسخ پله و تلاش كنترلى براى كنترل موقعيت

در اینجا نیز مشاهده می شود که پاسخ به دست آمده در راستای محور Z همچنان تفاوت هایی با سایر محور ها دارد که ناشی از اعمال جاذبه به ان است. اما با قرار دادن بهره های کنترلی بالاتر برای این محور، زمان رسیدن به پاسخ مناسب تری به دست آورده است.

شکل ۸.۳: پاسخ پله و تلاش کنترلی برای کنترل جهت گیری

ضرایب PID به کار رفته در این سیستم در جدول زیر نمایش داده شده اند.

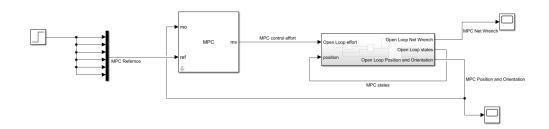
Gain D	Gain I	Gain P	Axis
۳۵۰	۴۸۰۰	10000	X
۳۵۰	۴۸۰۰	10000	у
270	٣٠٠٠٠	١٣٠٠٠	z
۴	400	۱۸۰	α
*	۴۰۰	۱۸۰	β
9,0	۱۸۰	۲۰۰	γ

جدول ۲.۳: ضرایب کنترلر PID

 $N = 1 \circ \circ$

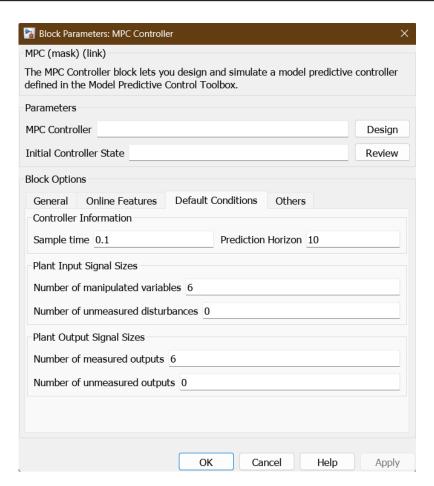
۳.۲.۳ پیاده سازی کنترلر ۳.۲.۳

در بخش بعد، با جایگذاری یک کنترلر MPC به جای PID و اتصال سیگنال های مربوط به آن، ساختار سیستم به صورت زیر به دست می آید.

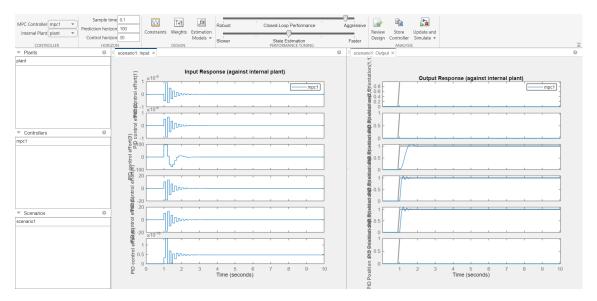
LinearMPC شکل ۹.۳: دیاگرام کنتر لر

در ادامه به طراحی کنترلر MPC می پردازیم. برای این کار، در ابتدا تنظیمات تعداد ورودی و خروجی کنترلر و افق پیش بین آن را تنظیم می کنیم.

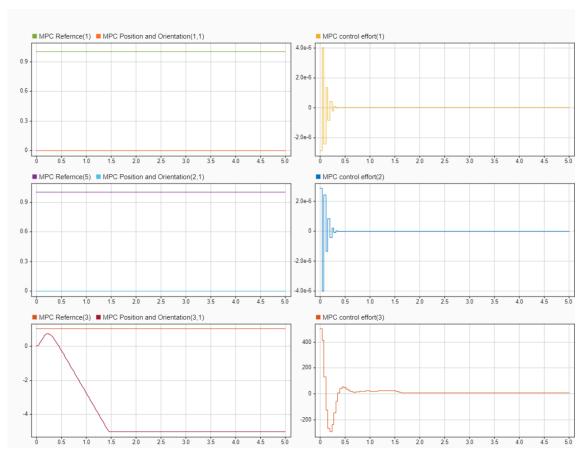
شكل ۱۰.۳: تنظيمات MPC

در ادامه با استفاده از جعبه ابزار کنترلر پیش بین، کنترلر را طراحی می کنیم. با تنظیم افق پیش بین بر مقدار ۱۰۰ و افق کنترلی بر مقدار ۳۰ مطابق تصویر زیر می توانیم پاسخ های سیستم کنترل شده را مشاهده کنیم.

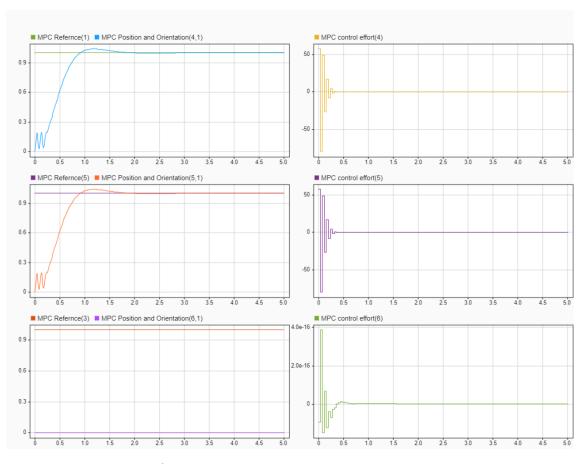

MPC شکل ۱۱.۳: طراحی کنترلر

همانطور که در تصویر بالا مشاهده می شود، این کنترلر موقعیت عمودی و جهت گیری حول محور های افقی سیستم را می تواند به خوبی کنترل کند، اما برای سه حالت دیگر قادر به ایجاد فرمان های کنترلی مناسب نیست. با در نظر داشتن این مورد برای این کنترلر، پاسخ آن را مشاهده می کنیم.

شكل ۱۲.۳: پاسخ كنترلر LMPC براى كنترل موقعيت

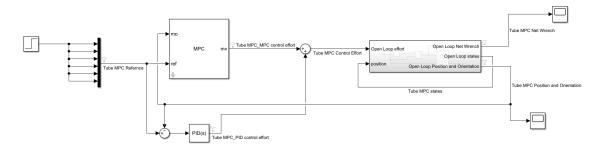

شکل ۱۳.۳: پاسخ کنترلر LMPC برای کنترل جهت گیری

همان طور که در تصاویر بالا مشاهده می شود، این کنترلر به جز در تعیین جهت گیری و زاویه ی سیستم حول محور های دوران X و y و قادر به کنترل سیستم نیست. علاوه بر این، علی رغم پاسخ های مشاهده شده در تنظیم سیستم برای کنترل موقعیت در راستای ، Z علی رغم وجود تلاش کنترلی به دلیل ماهیت غیرخطی سیستم شناوری مغناطیسی در ارتفاع های مختلف، قادر به کنترل سیستم نمی باشد. در اینجا لازم به یادآوری است که معادلات دینامیکی شناسایی شده برای سیستم در ارتفاع ۱۵ میلی متری تعیین شده است و بنابراین تنها با در نظر گرفتن مدل سیستم، نمی توان موقعیت ارتفاع آن را کنترل کرد.

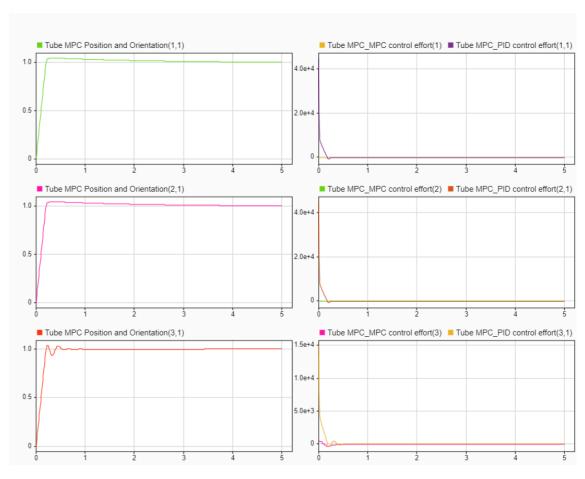
TubeMPC پیاده سازی کنترلر * ۴.۲.۳

با توجه به عملکرد کنترلر LMPC و PID، در این بخش به طراحی کنترلر TubeMPC خواهیک پرداخت. با در نظر داشتن عملکرد کنترلر LMPC برای موقعیت ها و جهت گیری ها، می توان نتیجه گرفت که استفاده از کنترلر PID برای کنترل مد هایی که MPC قادر به کنترل آنها نبود می تواند راهکار مناسبی باشد. علاوه بر این، برای کاهش زمان پاسخ در مد های کنترل شده نیز، استفاده از PID کمک کننده است. بنابراین، ساختار کنترلی این سیستم به صورت زیر تشکیل می شود.

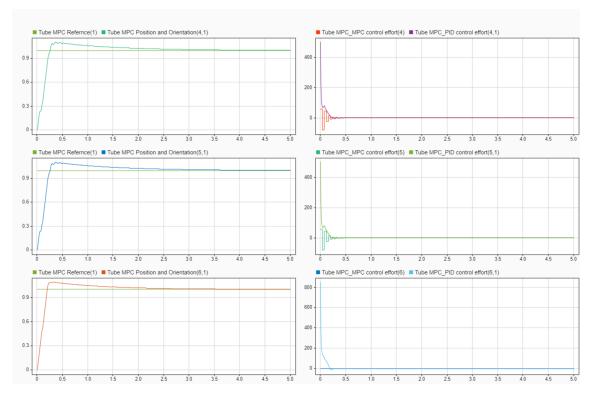

شكل ۱۴.۳: دياگرام كنترلر TMPC

پاسخ سیستم به ورودی پله به صورت زیر خواهد بود.

شكل ۱۵.۳: پاسخ كنترلر TMPC به ورودي پله براي كنترل موقعيت

شكل ۱۶.۳: پاسخ كنترلر TMPC به ورودي پله براي كنترل جهت گيري

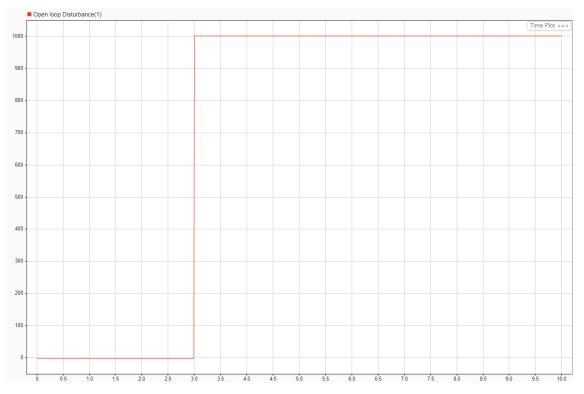
ضرایب کنترلر PID مورد استفاده در این بخش به صورت زیر است:

Gain D	Gain I	Gain P	Axis
۳۵۰	۴۸۰۰	10000	X
۳۵۰	۴۸۰۰	10000	у
100	۵۰۰	۵۰۰۰	z
۴	٨٠	١٠٠	α
۴	٨٠	١٠٠	β
8,0	۱۸۰	۲۰۰	γ

جدول ۳.۳: ضرایب کنترلر PID در TMPC

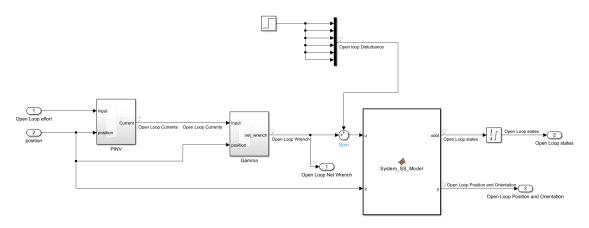
٣.٣ مقايسه نتايج

با بررسی های انجام شده بر سیستم MLPM و اعتبارسنجی مدل آن که به تفصیل در بخش اول از این فصل انجام شد، می توان عملکرد کنترلر های مختلف را بر روی این سیستم بررسی و مقایسه کرد. در بخش قبل، ساختار کنترلر های ،TMPC PID و TMPC شرح داده شده و پاسخ پله ی آنها به ورودی پله مشاهده شد. اما برای بررسی دقیق تر، در این بخش مقادیر نویز و اغتشاش نیز به سیستم اعمال شده و پاسخ هر یک از حالت های مورد اندازه گیری سیستم را به وسیله کنترلر های مختلف بررسی می کنیم. در گام اول، مقدار در زمان ۳ ثانیه به هر یک از حالت های سیستم اعمال می شود.

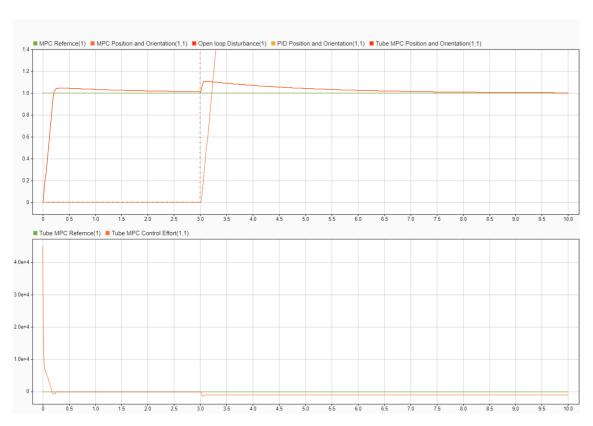
شكل ١٧.٣: نمودار اغتشاش

این اغتشاش به طور مستقیم به متحرک وارد می شود. بنابراین، مدل سیستم به صورت زیر تغییر پیدا می کند.

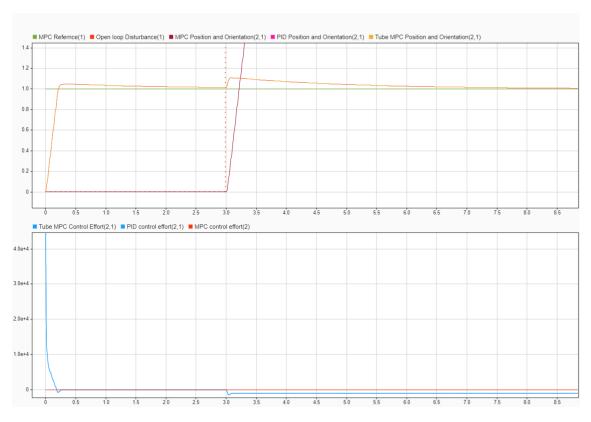

شكل ۱۸.۳: دياگرام سيستم با اغتشاش

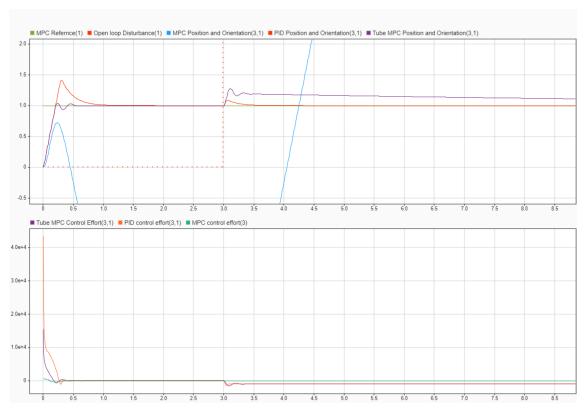
با اعمال ورودی پله، پاسخ های حالت های سیستم به صورت زیر به دست می آیند.

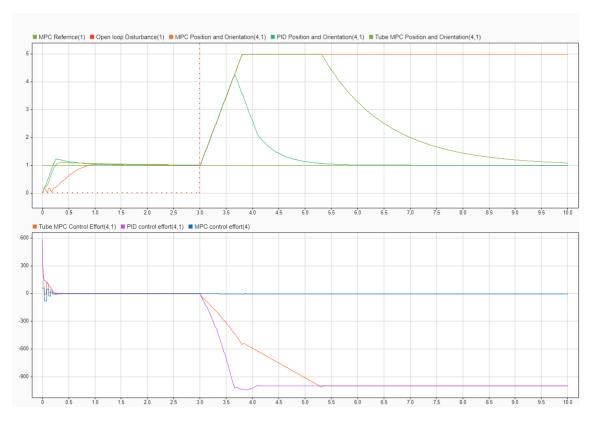
شكل ١٩.٣: پاسخ حالت اول به همراه اغتشاش

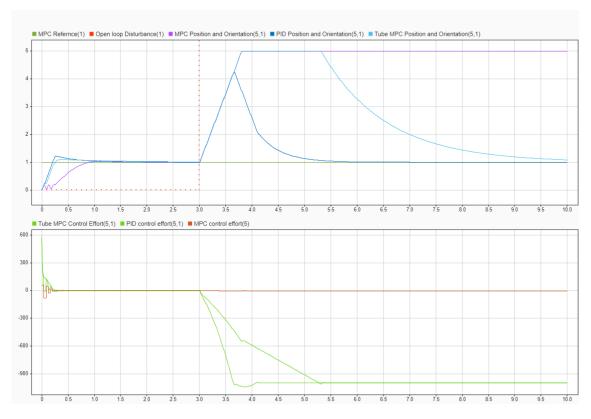
شكل ٢٠٠٣: پاسخ حالت دوم به همراه اغتشاش

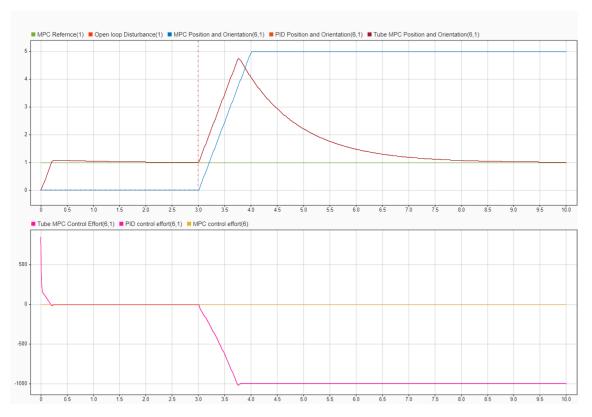
شكل ٢١.٣: پاسخ حالت سوم به همراه اغتشاش

شكل ٢٢.٣: پاسخ حالت چهارم به همراه اغتشاش

شكل ٢٣.٣: پاسخ حالت پنجم به همراه اغتشاش

شكل ۲۴.۳: پاسخ حالت ششم به همراه اغتشاش

فصل ۴

نتيجه گيري

با شناسایی و اعتبارسنجی مدل سیستم و پیاده سازی کنترلر های کلاسیک نظیر PID و کنترلر های مبتنی بر پیش بینی مدل نظیر LinearMPC و TubeMPC در بخش های پیشین، توانستیم درک درستی از رفتار سیستم به دست آورده و نحوه ی پاسخ ددهی آن را در شرایط مختلف بررسی کنیم. همانطور که مشاهده شد، کنترلر PID با ضرایب بالا، می تواند سیستم را به خوبی کنترل کند، اگرچه این امر مستلزم توانایی سیستم در پشتیبانی از فرمان های کنترلی زیاد است. در غیر این صورت، پاسخ مطلوب سیستم حاصل نمی شود. علاوه بر این، با استفاده از کنترلر MPC خطی، مشاهده کردیم که جز در مواردی مانند کنترل جهت متحرم در صفحه، کنترل سایر حالت های سیستم به سختی انجام می گیرد. مشاهده شد که کنترل ارتفاع سیستم از خاصیتی غیرخطی برخوردار است که تنها به وسیله ی کنترل های بدون اتکا بر مدل سیستم قابل ردگیری است و کنترلر MPC که مدل سیستم را در اختیار دارد، در عمل قادر به کنترل این حالت نیست. با افزودن کنترلر PID به کنترلر ، MPC مشاهده شد که سیتسم می تواند با تلاش کنترلی کمتری نسبت به PID حالت ها را کنترل کند. اگرجه، برای حالت هایی که MPC اند. در نهایت، با اعمال نیرو و گشتاور اغتشاش به سیستم مشاهده شد که کنترلر های شامل المان PID توانستند به خوبی رفتار سیستم را کنترل کنند، اگرچه حساسیت سیستم به گشتاور های اغتشاشی بسیار بیشتر از حساسیت به مقدار قابل توجهی از مقدار رفرنس خارج می شود. با این حال، آن به نیروهای اغتشاشی مستری منجر به نایایداری سیستم نشده است.

فصل ۴: نتیجه گیری

۱.۴ کارهای آینده

با اتمام این پژوهش، مدل صحیح و معتبری از سیستم به دست آمده است که می تواند مورد پژوهش های بیشتری در زمینه های بهینه سازی کنترلر های کلاسیک، پیاده سازی کنترلر های مدرن و یا مبتنی بر هوش مصنوعی قرار گیرد. علاوه بر این، به منظور شباهت هر چه بیشتر این مدل با سیستم واقعی، می توان محدودیت های فیزیکی که در واقعیت محدودکننده عملکرد سیستم هستند را در طراحی مدل لحاظ کرد. در نهایت، با در اختیار داشتن سیستم فیزیکی و واقعی از سیستم مورد بررسی در این پژوهش، می توان پس از تعیین پارامتر های مورد استفاده مطابق با سیستم واقعی و اعتبارسنچی رفتار سیستم، به صورت عملیاتی سیستم را کنترل کرد.

فصل ۵

بحث و نتیجهگیری

این گزارش به صورت جامع به بررسی طراحی و ساخت موتورهای مسطح مبتنی بر شناوری مغناطیسی (MLPM) پرداخته و جنبههای مختلف این سیستمها شامل معماری، طراحی آهنر باهای دائمی، سیستمهای کنترلی و روشهای مدلسازی را مورد تحلیل قرار داده است. هدف اصلی این تحلیلها، شناسایی بهترین روشها و ارائه راهکارهایی برای بهبود عملکرد این دستگاهها بر اساس پژوهشهای پیشین بوده است. در معماری دستگاه، بررسیها نشان داد که استفاده از سیمپیچهای متحرک و آهنرباهای ثابت به دلیل محدودیتهای ذاتی مانند مشكلات مرتبط با اتصالات الكتريكي و خنككاري سيمييچها، راهكاري با كارايي كمتر محسوب مي شود. در مقابل، استفاده از سیمپیچهای ثابت و آهنر باهای دائمی متحرک، به دلیل حذف محدودیتهای فوق و بهبود عملکرد حرکتی بخش متحرک، به عنوان معماری بهینه و مناسبتر برای کاربردهای MLPM معرفی شد. در طراحی آهنرباهای دائمی، مقایسه بین آهنرباهای دیسکی و آرایههای هالباخ نشان داد که آرایههای هالباخ بهویژه در چینشهای یکبعدی و دوبعدی، عملکرد بهتری از نظر تقویت میدان مغناطیسی دارند. این آرایهها، از طریق خنثی کردن میدان در یک سمت و تقویت آن در سمت دیگر، قادر به تولید میدان مغناطیسی قوی تری هستند که امکان کنترل دقیق تر نیروها و جابه جایی ها را فراهم می آورد. آهنر باهای دیسکی هرچند از نظر طراحی ساده تر هستند، اما به دلیل ناپایداری و غیر یکنواختی میدان مغناطیسی، کارایی کمتری در سیستمهای MLPM دارند. آرایههای دوبعدی هالباخ، هرچند مزیتهای بسیاری در تقویت میدان مغناطیسی دارند، با چالشهایی همچون ایجاد نوسانات بیشتر در میدان همراه هستند که باید با استفاده از طراحی دقیق تر مدیریت شود. در حوزه کنترلرها، کنترلرهای کلاسیک نظیر PID به دلیل سادگی و کارایی اثبات شده، همچنان به عنوان گزینه ای مناسب برای سیستمهای MLPM مطرح هستند. با این حال، نتایج پژوهشها نشان می دهد که در صورتی که اطلاعات دینامیکی سیستم در دسترس باشد، کنترلرهای مبتنی بر مدل پیش بینی (MPC) و یا کنترلرهای مبتنی بر هوش مصنوعی همچون ، GRU به دلیل توانایی پیش بینی رفتار سیستم و اعمال کنترل دقیق تر، از عملکرد بهتری برخوردارند. این روشهای پیشرفته می توانند پایداری سیستم را افزایش داده و خطاهای ناشی از کنترل را کاهش دهند، به ویژه در کاربردهایی که نیاز به دقت بالا دارند.